

Kapitola 4

1988- 1989

Myslíte si, že se dá spolehnout na vašeho syna?

Čtvrtek 16. června, 18 hodin a 20 minut. Helena právě dokončuje konečnou verzi projektu, který musí odevzdat svému šéfovi následující den (program v jazyku *Assembler*, který propojuje sálové počítače s mikropočítači, a kterému se předpovídá, že jeho užívání se stane univerzálním), když ji najednou telefon přinutí vyskočit. To určitě nebude Jacob. Ví, že dnes večer se počítá každá minuta, a že se potřebuje plně soustředit. Zvedne, podrážděná vyrušením.

- „Helen Tibb.“
- „Mami?“

Hlas jejího syna jí poskytne chvilkovou radost, která se vzápětí zabarví obavou. Je vzácní, aby jí její syn volal do kanceláře.

- „Alexandru? Všechno v pořádku?“
- „Ano. Přemýšlím, že bych zítra přišel. S někým.“
- „To by bylo skvělé!“

Helena se taktně vyhýbá otázce, kdo je ten „někdo“. Avšak radostný tón Alexandra vzbuzuje dojem, že se jedná o nějakou ženu. Doufá, že po deseti měsících se konečně probudil z hibernace.

Graf. podoba: buď jen odrážky, nebo jen uvozovky

Pochopení textu v pořádku, pozor na FPV, stylisticky slabší místa

Celkově dobře